



לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה

WEEKLY PLANNER

פרשת השבוע ויקרא דף השבוע מגילה כ"ד

פרנס השבוע

Dedications available, email R' Zacharia Adler - info@dafaweek.org

ג) לימוד וחזרה (ד' פעמים) וחזרת מסכת תענית	ב) אליבא דהלכתא	א) עם מראי מקומות	פרנס היום Follow any track ↓
<input type="checkbox"/> דף כ"ד עמוד א'	<input type="checkbox"/> דף כ"ד עמוד א' עם רש"י	<input type="checkbox"/> דף כ"ד עמוד א' עם רש"י ותוס'	יום ראשון לע"נ...
<input type="checkbox"/> דף כ"ד עמוד ב'	<input type="checkbox"/> דף כ"ד עמוד ב' עם רש"י <u>בענין ההפטרה של חתן</u> ע' מאירי מגילה כד. תרומת הדשן סי' כ' ב"י או"ח קמד'	<input type="checkbox"/> חזרה דף כ"ד עמוד א' <u>בענין המפטיר פורס על שמע</u> ע' תוס' יו"ט מגילה (פ"ד מ"ה) #1 ריטב"א מגילה (כד.) #2 רבי אברהם מן ההר מגילה (כד.) #3 מחזור ויטרי (סי' תקכז) #4	יום שני
<input type="checkbox"/> חזרה א' דף כ"ד עמוד א'	<input type="checkbox"/> <u>בענין אם יוכל הצבור למחול על ש"ץ שלא נתמלא זקנו</u> ע' בית יוסף אורח חיים סימן נג ב"ח אורח חיים סימן נג שו"ע או"ח סי' נג ס"ק ו' ח'	<input type="checkbox"/> דף כ"ד עמוד ב' עם רש"י ותוס' <u>בענין סומא במצות</u> ע' טורי אבן מגילה (כד.) #5 רע"א ראש השנה (לג.) #6 מנחת יהודה בב"ק (פז.) #7	יום שלישי
<input type="checkbox"/> חזרה א' דף כ"ד עמוד ב'	<input type="checkbox"/> <u>בענין סומא להתגייר</u> ע' תשובות והנהגות כרך ד סימן רלג'	<input type="checkbox"/> חזרה דף כ"ד עמוד ב' <u>בענין קטן פוחח</u> ע' טורי אבן מגילה (כד.) #8 ראש יוסף מגילה (כד.) #9 עמק ברכה (עמוד מח) #10	יום רביעי
<input type="checkbox"/> חזרה ב' דף כ"ד עמוד א'	<input type="checkbox"/> <u>בענין כהנים לכסות ידיהם</u> ע' רמ"א או"ח סי' קכח ס"ק כג ביאור הגר"א או"ח סי' קכח ס"ק כג ט"ז או"ח קכח' ס"ק כח'	<input type="checkbox"/> <u>בענין דש בעירו</u> ע' תוס' מגילה ד"ה אם (כד:) ע"ש רבי אברהם מן ההר מגילה (כד:) #11 טורי אבן מגילה (כד:) #12 ראש יוסף מגילה (כד:) #13	יום חמישי
<input type="checkbox"/> חזרה ב' דף כ"ד עמוד ב'	<input type="checkbox"/> <u>בהמשך הענין</u> ע' אליה רבה סימן קכח שו"ת מנחת אלעזר ח"ג סי' נו	<input type="checkbox"/> <u>בענין ציפן זהב</u> רש"י מגילה ד"ה ציפן (כד:) ע"ש רש"י סנהדרין ד"ה פסולות (מח:) #14 רבי עקיבא איגר מגילה (כד:) #15 אגרות משה יו"ד ח"ג (סי' קטז) #16	יום ששי
<input type="checkbox"/> חזרה ג' דף כ"ד מגילה <input type="checkbox"/> חזרה דף כ"ד תענית	<input type="checkbox"/> חזרה דף כ"ד מגילה <input type="checkbox"/> חזרה דף כ"ד תענית	<input type="checkbox"/> חזרה דף כ"ד מגילה <input type="checkbox"/> חזרה דף כ"ד תענית	שבת
<input type="checkbox"/> חזרה דפים כ"א-כ"ג מגילה <input type="checkbox"/> שיעורי עיון על הדף <input type="checkbox"/> בחינה על הדף			הוספות

לימוד מסכת מגילה מוקדש לע"נ ר' סנדר חיים זאב ב"ר יחיאל ישראל הירט ע"ה

dafaweek.org • info@dafaweek.org • 718.376.966



לע"נ ברוך בענדיש וברכה גרוס ע"ה

1. תוס' יו"ט מגילה (פ"ד מ"ה)

אחר שסיים המורגמן: ה' המפסטר בניבא. כתב הר"צ מי שרגיל להפסטר בניבא. וכן לשון רש"י וכלומר מי שעמיד להפסטר. דמסתמא פריסת שמע וכו' קודם שקוראין בתורה הוא. שכל מי שירצה לנא לנית הכנסת כבר נא לו. ומדע דהא מהאי טעמא האידנא אין פורסין כלל כיום שיש בו הפסטה. לפי שכבר נאוי הכל: הוא פורס על שמע וכו'. כתב הר"צ הואיל וממילא את עלמו להפסטר שאינו כבודו. בגמרא. וכבר הר"ן כלומר דמשום דמלמא דלפטורי בניבא. לא חשבי ליה עלמא ליקרא. משום דלימא אפילו בקטן: והוא עובר בר'. מפני שלא היה דרכן לעבור לפני המינה בק"ש עד שעת החפלה

2. ריטב"א מגילה (כד).

מתני' המפסטר בניבא הוא פורס על שמע. ואע"ג דההפסטה מאוחרת, משום דהא גריס לה פ"ז גורס על שמע ולעבור לפני התיבה אקדמיה, ולא קתני הפורס על שמע, הוא עובר לפני התיבה והוא מפסטר בניבא.

3. רבי אברהם מהר מגילה (כד).

המפסיד בניבא וכו'. באותו הזמן היו רגילין לקרות בתורה קודם חפלה ולא נוהגין כסדר שלנו. כתב רבינו שלמה וכדאמרין לעיל רב קרא בסיפרא פתח בריך חתים ולא בריך ונפול כולי עלמא על אנפיהו, שהיו קורין בתורה חחילה.

4. מחזור ויטרי (סי' תקכז)

המפסטר בניבא הוא פורס על שמע. ובאיזה שמע אמרו בשמע של ספר תורה. היכי פותח. אשרי יושבי ביתך. ואחר כך עומד המפסטר ואומר אין כמוך י"י ואין כמעשיך. מי כמוך באלים י"י מי כמוך נאדר בקודש נורא התילות עושה פלא. מלכותך מלכות כל עולמים וממלחתך בכל דור ודור. י"י מלך י"י מלך י"י ימלוך לעולם ועד: י"י חפץ למנוע צדקו יגדיל תורה ויאדיר. י"י עוז לעמו יתן י"י יברך את עמו בשלום... מיד כנס וואחו המפסטר את התורה ואומ' שמע ישראל... וחזור ואומר אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש. אחד אלהינו רחום אדונינו קדוש. אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש ונורא שמו... ואחר כך מגביה התורה למעלה ואומ'. אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש ונורא שמו לעולם ועד: ומתחיל בנעימה ואומר י"י הוא אלהים י"י שמו. ואחריו עונין אותו עם. וחזור וכפולו ועונין אותו פעמים: ה' י"ד: מיד גולל ספר תורה עד שלשה דפיין ומגביהו. ומראה פני [כתיבתו] לעם העומדים לימינו ולשמאלו. ומחזירו לפניו ולאחריו. שמצוה לכל אנשים ונשים לראות בכתב ולכרוע ולומר זאת התורה אשר שם משה לעיני בני ישראל. ועוד אומר תורת ה' תמימה משיבת נפש. כל הפסוק. והמפסטר נותן לחזן הכנסת. והוא [חוזר] התורה לכסות ראשי הקוראים. שאין כבוד להיות התורה יחידה ביד החזן יחיד. וכיוצא בו אינו מן המוכרח שיעמוד החזן יחידי לפני התיבה. אלא שיעמדו עמו אחד לימינו ואחד לשמאלו כנגד שלשה אבות. ויש אומר' פורס את שמע שיאמר יוצר אור וקדוש. וטעם לדבר.

5. טורי אבן מגילה (כד).

וקצת ק"ל דלר"י דפוסר סומא מכל המצות היכי אפשר לחייבו מדרבנן דהא כל מילי דרבנן אסמכוהו על לאו דלא תסור א"נ אשאל אביך ויגדך כדאמר' בפ"ב דשבת (דף כ"ג ע"א) והא לא שייך אלא מאן דאיתא במצות מה"ת ומוזהר בלאו דלא תסור ובשאל אביך. אבל מאן דפטור מכל מצות האמורות בתורה לא רמי חיובא לשמוע דברי חכמים ותקנותיהן ולא רמי רחמנא אגידא דרבנן עליה הואיל ואינו מצוה על עיקר ושורש דהני קראי גופייהו דנפקא לן מהן דמצוה לשמוע דלברי חכמים. ולא דמי לקטן שחייב בחינוך מדרבנן דהתם לאו אקטן רמו אלא אאביו לחנכו במצות והאב מחייב לשמוע דברי חכמים. מיהו למאי דפי' התו

6. רע"א ראש השנה (לג).

בא"ד ויכול לומר ולונו וכו', הנה יש מקום ספק לר"י דס"ל צ"כ דפ"ז דסומא פטור מן המצות אם פטור גם ממנוה ל"ח או דפטור רק ממנו, ור"י ללג"ל ראי מדברי תוס' צ"כ דהא דסומא יכול לבדך משום דמדרבנן חייב במצות, ור"י מ"מ א"ך יכול לבדך ולונו דהיינו מלאו דלא תסור ור"י על כך גופא אינו מוזהר וא"כ צ"כ דהא כח הוהל עליו החיוב דרבנן אפי"ך דעובר על מל"ה, וכן מל"ה שכתב דספר כסא דהרסנא, ולג"ל עוד ראי

7. מנחת יהודה בב"ק (פז).

ולכאורה הי' מקום לומר דזה ודאי אי לא חידשה המורה הך דינא שמסרה המורה לחז"ל הקדושים שיש להם כח לקבוע מצות ומקנות לא הי' שום חיוב שנקבל דבריהם, אלא עכשיו שנתנה המורה כח לחז"ל לחדש מצות ולתקן סייגים לפי עומק דעתם א"כ יש לחז"ל אותו הדין כמו המורה עצמה, וכמו שהמורה חייבה את הכלל ישראל לקיים אותה, כן יש גם לחז"ל להטיל ולחייב את ישראל במצוותיהם ותקנותיהם, ולכן סומא א"ך שהוא פטור ממצות ל"ח ואינו מחזירים בלא מסור אפי"ה יש כח לחז"ל לחייב אפילו אלו שהם פטורים מכל המצות כיון דגם הם שייכים לכלל ישראל ונתקדשו בקדושת ישראל יש בכחם לחדש עליהם חייבי מצוות, אך אה"כ דכנה"ג שאין האהרה של לא תסור יהיה כל החיוב רק מדרבנן ועדיין צ"ע.

8. טורי אבן מגילה (כד).

וק"ל דאם איתא דטעמא דפוחא אינו קורא בתורה הוא משום ערות דבר. אמאי פורס על שמע ומתרגם הא אסור משום ערות דבר. ועק"ל דאמאי מסיק דטעמא דקטן לא משום כבוד ציבור. תיפוק ליה דהאיך מניחין את הקטן לעשות אסור, לא מיבעי' למ"ד קטן אוכל נבילות ב"ד מצווין להפרישו דאסור להניח לקטן לקרות בתורה אפילו היכי דלא שייך כבוד ציבור. אלא אפי' למ"ד אין ב"ד מצווין להפרישו כדאמר' בספ"ג דיבמות (דף ק"ד ע"א). מ"מ בידים לא כדאמר התם והאיך מניחין אותו לקרות בס"ת בציבור ברשות דהא אין אדם קורא בס"ת בציבור עד שאומרים לו קרא שאין אדם מכובד לו כדתיניא בתוספת' שהביאו המפרשי'. ועוד נהי שהקטן אינו מוזהר על לאו דערות דבר מ"מ הציבור שבכה"כ א"א שלא יראו ערותו בשעה שקורא בתורה. מיהו בהא י"ל דלדברי המפרשי'

9. ראש יוסף מגילה (כד):

ע"ב גמרא קטן פוסח כו' לא פנימוי ז' לפירש"י לעיל דפוסח היינו כנעיים מגולים ליכא ערות דבר ולר"י דפוסח פוסח מי צורפותו מגולים ערוס היינו מכל א"כ פסיפא אסור משום לנו כולס את הערוס משא"כ פוסח קטן מנעיא ל"י ול"ע כעת צ"ע :

10. עמק ברכה (עמוד מח)

מגילה ד' כ"ד: פוחח פורס את שמע ומתרגם אבל ערותו כפוסח. אלא סובר רש"י דלומר דברי קדושה אינו קורא בתורה ואינו עובר לפני התיבה. בצבור גם בפוחח נחשב ערות, דהוי גנאי להדברי ובנבי' בעי: קטן פוחח כהו שיקרא בתורה. ופרש"י: קרויה לאוכרם בצבור כשהוא פוחח, ואיכא ב"י משום גדול פוחח הוא דאסור פסוים ולא יראה בך ערות דבר ולא יראה בך ערות דבר. אלא דזה דוקא לענין לקרות אבל קטן אינו מוזהר וכו'. והקשה הטו"א. דאי כ"סוים איסור ערות א"כ לכה הוא פורס את שמע ומתרגם. לפרוס על שמע ולתרגם ליכא כל כך גנאי ומותר. וזהו ולענ"ד נראה בכונת רש"י. דודאי בפוחח אין בו משום ולא יראה בך ערות דבר כ"כ. דהרי מוזהר על לא יראה בך ערות דבר.



לע"נ ברוך בענדיש וברכה גרוס ע"ה

מגילה דף כ"ד

נסדר ע"י ר' אשר יעקב מילמן

11. רבי אברהם מן ההר מגילה (כד):

דש בעירו. רגילין היו בו אנשי עירו ואינן מסתכלין בו. איכא מאן דאמר דכל הני (והני) שפסולין מחמת שמשתכלין בו, הואיל והורגלו בהם לא יסתכלו בו ושרי, אבל הני דפסילי מחמת שהאותיות אינם קוראים כתקנם פסולים לעולם בכל מקום עד שיקראום כתקנם. מיהו בגמרא לא מצינו דש בעירו מותר אלא בסומא באחד מעיניו ובלגן, אבל בשאר מומין שיש לו בפניו ידיו ורגליו תני בהדיא לא ישא את כפיו, ובברייתא תניא ידיו ורגליו לא ישא את כפיו ואם היו ידיו עקומות או עקושות לא ישא את כפיו, ולא תני בהו ואם היה דש בעירו מותר. משום הכי נראה דלא אמרינן כשדש בעירו שיהא מותר אלא במום שהוא נמצא לכמה בני אדם כגון סומא באחד מעיניו או בזבלגן שיש כמה אנשים בזה המום. אבל שאר מומין שאינם נמצאים לבני אדם תמיד כגון בוהקניות ועקומות ועקושות אף על פי שהורגלו בו לא ישא את כפיו לפי שעם כל זה מסתכלין בו, והיינו דלא תני בהו שאם דש בעירו מותר. והיינו נמי בידיו צבועות סטיס דלא תני שאם דש בעירו שיהא מותר, אלא צריך שיהיו רוב אנשי העיר מלאכתן בכך דהואיל והכי הוא לא יסתכלו שזה המום נמצא תמיד אצלם. וכן עיקר וכן תבין דעת הר"ם פרק ט"ו.

15. רבי עקיבא איגר מגילה (כד):

שם מהני ליפן זכב. פרש"י נמי כתיב למען כו' וכ"כ הר"ן, אצל לכאורה אינו מספיק דאטו זכב מן האסור לפיך. וברש"י במנחות דף מ"ו ע"ב כתב על ליפן זכב דכמעט דעור צעיר דאפי קשירתו אינו חלל לטעות זמניו כדאיתא צ"י הקומץ דף מ"ה ואח"כ גזי טלח עליהן עור צהמה עמאה כי רש"י דצעינן מן המותר צפ"ך וצסנהדרין דף מ"ח ע"ב כי רש"י על ליפן זכב דפסולת דכלכב למימ הוא.

16. אגרות משה יו"ד ח"ג (סי' קטז):

והנכון לע"ד דכיון שלא רק מעור טמאה פסולין אלא דכל מינים אחרים נמי פסולין כציפן זהב או רצועות מתכלת וארגמן מקרא זה דאינו מן המותר בפ"ך כיון דאין שייך לאכילה כמפורש ברש"י מגילה דף כ"ד [ומה שפרש"י בסנהדרין על פסולות דציפן זהב שהוא הל"מ צ"ל כדי שלא יסתרו דבריו אהדדי שהוא הלכה לפסול גם מינים אחרים מגדר שאינו מן המותר בפ"ך ולא שהלכה חידשה פסול חדש. ולכן ניחא מה שהרמב"ם לא חשיב עוד הל"מ תשיעית במעשה התפילין שיהיו מעור משום דהוא מפסול דאינו מן המותר בפ"ך שילפינו מקרא אף שמהלכה ידעינו לפרש כן גדר הפסול שבקרא דבפ"ך] לכן סובר הב"י

12. טורי אבן מגילה (כד):

תנא אם רוב אנשי העיר מלאכתן בכך מותר. כלומר דתו לא תמיהין אינשי ולא מסתכלין ב"י ומ"מ בדש בעירו ואין רוב מלאכתן בכך נמי שפיר דמי:

13. ראש יוסף מגילה (כד):

משנה כסן ק"ס צידו תומין לא ישא אה כסיו ר"י חומר כו' וכ"כ צ"ע קכ"א קע"ף ל"א ויש לראות אח"כ לא נהני צידיו לצבועות דש בעירו כמו צמוצין דרש"י ל"ש כסיו ולמה צעינן דוקא רוב אנשי עירו מלאכתן בכך וצ"ע קכ"ח אות כ"ו הקשו למה אין פסול כסן צבול מוס מטעם היקף לעבודה ואשילו דש בעירו וא"י אות כ"ב וק"י סקסס עליו עגמרח הענית כ"י יצוין קס :

14. רש"י סנהדרין ד"ה פסולות (מח):

באקראי בעלמא: אימא סבי. כ"ס טעמא לחפילין והגיה צו תפילין אסור להגיה צו מטעם ומשום סיפא אילטריך למיתגייה לאשמועינן כרב חסדא דלר ביה ולא אזמניה לא הוה השמישי מטה צהכי: ליפון זכב. לחפילין: פסולות. הלכה למשה מסיני הוא: קלס עליהם. לשון קלאי כלומר

